

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Sagsnr.: 10831

Dokumentnr.:500039

Den 21. februar 2013

Notat om resultat af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2020-2014 og betydningen for landbrugsstøtten

Indledningsvis skal det fastslås, at den aftale, der blev indgået i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 ikke er endelig. Før aftalen kan vedtages, skal den godkendes af Europa-Parlamentet. Det er usikkert, hvornår det vil ske, men det bliver formentlig i løbet af første halvår af 2013. Det skal også pointeres, at de tal, der præsenteres, er baseret på foreløbige skøn og beregninger. Konklusionerne for Det Europæiske Råd indeholder udelukkende overordnede budgetrammer for direkte støtte. Der er ikke kommet nogen officielle udmeldinger om fordelingen mellem medlemsstaterne.

Overordnet er der tre faktorer, der reducerer den direkte støtte:

- **Generelle budgetreduktioner:** EU's budget er overordnet blevet reduceret. Det gælder også landbrugsbudgettet. Disse reduktioner rammer alle medlemsstater.
- **Reduktioner som følge af ekstern omfordeling:** De 12 medlemsstater, der har den højeste gennemsnitsstøtte per hektar skal aflevere en del af deres støtte til de 12 medlemsstater, der har den mindste gennemsnitsstøtte per hektar. Det vil sige, at alle medlemsstater, der i dag modtager under 90 % af EU-gennemsnittet pr. hektar skal kompenseres. De vil således gradvist frem mod 2020 få tildelt en 1/3 af forskellen mellem deres nuværende støtte og 90 % af den gennemsnitlige EU-støtte (eksempel: medlemsstater der i dag modtager 75 % af EU-gennemsnittet vil i 2020 modtage 80 % af EU-gennemsnittet). Der er endvidere indsat et minimumsniveau på 196 €per hektar i 2020, hvilket alene hæver støtten i Estland, Letland og Litauen. Omfordelingen finansieres ved at reducere støtten progressivt blandt de medlemsstater, der modtager over 100 % af den gennemsnitlige støtte. I praksis vil det sige, at for eksempel Nederlandene, der i dag modtager en meget høj gennemsnitlig støtte per hektar, skal afgive en relativt stor andel af deres direkte støtte. Andre medlemsstater som for eksempel Frankrig og Tyskland skal afgive noget mindre, da deres direkte støtte per hektar ikke er nær så høj.
- **Reduktioner som følge af inflation:** Den direkte støtte har aldrig været inflations-sikret. Den har været fastholdt på det samme nominelle niveau siden den blev indført i 1990'erne. Det vil sige, at den langsomt er blevet udhulet af inflation, hvilket videreføres i den kommende 7-årsperiode, og rammer alle medlemsstater lige. Den uændrede nominelle fastfrysning udgør klart den største del af reduktionen i den direkte støtte til danske landmænd.

Reduktionerne indledes med et initialt fald i 2014 og indfases herefter gradvist henover perioden. Det har derfor stor betydning for vurderingen af de samlede reduktioner, hvilke år der sammenlignes. Det har også betydning, om der benyttes faste inflationskorrigerede priser, eller om der regnes i løbende priser.

Et foreløbigt skøn for direkte støtte til Danmark i 2014-2020 er følgende (2013 er taget med for at give et sammenligningsgrundlag):

(mia. kr.)	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-20
2011-priser	6,9	6,5	6,4	6,2	6,0	5,8	5,7	5,5	42,0
Løbende priser	7,2	6,9	6,9	6,8	6,8	6,7	6,6	6,6	47,3

Nedenfor gennemgås forskellige estimater, der har været fremme i pressen:

Den direkte støtte reduceres i gennemsnit med ca. 900 mio. kr. pr. år i faste 2011-priser:

Her tages udgangspunkt i den akkumulerede direkte støtte over hele 7-årsperioden i faste 2011-priser. Det giver ca. 42,0 mia. kr. til Danmark. Dette tal divideres med 7 for at få den gennemsnitlige årlige støtte i faste priser. Det bliver ca. 6 mia. kr. om året i faste 2011-priser. I 2013 udgør den danske andel af den direkte støtte ca. 6,9 mia. kr. i faste 2011-priser. Så når man ser på, hvad danske landmænd gennemsnitligt vil modtage årligt i direkte støtte i den kommende budgetperiode i forhold til, hvad de modtager i 2013, så er der tale om et fald på ca. 900 mio. kroner årligt svarende til ca. 13 % (faste 2011-priser).

Den direkte støtte reduceres i gennemsnit med 1,4 mia. kr.: Her er også tale om en beregning i faste 2011-priser. Her sammenlignes året 2013 med året 2020. I 2020 anslås den direkte støtte til at blive ca. 5,5 mia. kr. i faste 2011-priser. Det tilsvarende tal for 2013 er ca. 6,9 mia. kr. Dette giver en reduktion på ca. 1,4 mia. kr. eller ca. 20 % i faste 2011-priser.

2013 og 2020 sammenlignes i løbende priser: I 2013 fik Danmark tildelt ca. 7,2 mia. i direkte støtte i løbende priser. I 2020 antages det tilsvarende tal at være ca. 6,6 mia. kr. Det er et fald på ca. 600 mio. kr. eller ca. 8,5 % i løbende priser. Hovedparten af denne reduktion udgøres af inflation.

Frankrig reduceres kun med 4 % i direkte støtte: I denne beregning tages udgangspunkt i støtteåret 2013 i løbende priser. For Danmarks vedkommende er det ca. 7,2 mia. kr. Det antages at dette støtteniveau opretholdes i hele den kommende budgetperiode. I faste 2011-priser er det ca. 44,6 mia. kr. Hvis det sammenlignes med de ca. 42,0 mia. kr. svarer det til en reduktion på omkring 6,0 %. Det tilsvarende tal for Frankrig er omkring 4 %. Det skyldes, at Frankrig betaler mindre til den eksterne omfordeling, da den gennemsnitlige direkte støtte per hektar er lavere i Frankrig end i Danmark.